Guvernul României

Hotărârea nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului

În vigoare de la 01 ianuarie 2019

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 797 din 18 septembrie 2018. Formă aplicabilă la 20 aprilie 2021.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 34 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. - (1) Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel.

(2) Cheltuielile de transport pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, delegat, detașat sau care se deplasează în interesul serviciului, se reglementează prin acte normative specifice.

Art. 2. - (1) În funcție de evoluția indicelui prețurilor de consum, în cazul în care rezultă o modificare mai mare de 10% a acestuia, Ministerul Finanțelor Publice poate actualiza cuantumul indemnizației de deplasare, indemnizației de detașare și al alocației de cazare, prevăzute de prezenta hotărâre.

(2) Actualizările prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. - (1) Aplicarea prevederilor prezentei hotărâri se realizează cu încadrarea în fondurile prevăzute cu această destinație în bugetele autorităților și instituțiilor publice, aprobate în condițiile legii.

(2) Pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei hotărâri, ordonatorii principali de credite pot emite norme metodologice proprii.

Art. 4. - (1) Persoanele trimise sau chemate la diferite instructaje sau alte activități în legătură cu sarcinile lor de serviciu beneficiază de drepturile reglementate prin prezenta hotărâre pentru personalul delegat.

(2) În situația în care organizatorul instructajelor sau al altor activități în legătură cu sarcinile de serviciu asigură integral masa și/sau cazarea participanților, aceștia nu beneficiază de indemnizația de delegare și/sau alocația de cazare, după caz.

(3) Nu sunt asimilate instructajelor sau altor activități în legătură cu sarcinile de serviciu, în sensul prezentei hotărâri, misiunile de instrucție, exercițiile militare, tragerile și aplicațiile în tabere sau în poligoane pe teritoriul României, executate de personalul militar, polițiștii și funcționarii cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

Art. 5. - Nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri atrage, după caz, în condițiile legii, răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală a celor vinovați.

Art. 6. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019.

Art. 7. - La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 29 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. - În tot cuprinsul actelor normative, orice referire la Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcută la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației

publice,

Paul Stănescu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul apărării naționale,

Mihai-Viorel Fifor

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

București, 13 septembrie 2018.

Nr. 714.

ANEXĂ

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE
personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului

Art. 1. - (1) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea.

(2) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru beneficiază de o alocație zilnică de delegare compusă din:

a) o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea;

b) o alocație de cazare, în cuantum 230 lei/zi, în limita căreia trebuie să își acopere cheltuielile de cazare.

(3) Ordonatorul de credite poate aproba, în situații temeinic fundamentate, majorarea alocației de cazare prevăzute la alin. (2) lit. b) cu până la 50%.

(4) Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(5) Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării dispuse pentru o perioadă mai lungă de o zi, nu se acordă alocație zilnică de cazare, iar indemnizația de delegare se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.

(6) Numărul zilelor calendaristice în care persoana se află în delegare se calculează de la data și ora plecării până la data și ora înapoierii mijlocului de transport din și în localitatea unde își are locul permanent de muncă, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de delegare.

Art. 2. - (1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care participă la misiuni de instrucție, exerciții militare, trageri și aplicații, în tabere, în poligoane, pe teritoriul României, la o distanță mai mare de 5 km de localitatea în care își au locul permanent de muncă, pentru care specificul activităților nu permite înapoierea la sfârșitul zilei de lucru în localitatea în care își au locul permanent de muncă, beneficiază pe perioada executării acestor tipuri de misiuni de indemnizație de delegare.

(2) Pe perioada executării acestor tipuri de misiuni, personalul prevăzut la alin. (1) nu beneficiază de alocația de cazare.

Art. 3. - (1) Persoana care ocupă o funcție de demnitate publică, precum și persoana cu funcție de conducere asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică din cadrul autorităților și instituțiilor publice beneficiază pe perioada deplasării în interesul serviciului în alte localități din țară de indemnizație de delegare în cuantumul prevăzut de art. 1 alin. (2) lit. a).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care se deplasează în interesul serviciului în alte localități din țară și care nu se pot înapoia la sfârșitul zilei de lucru, pot opta fie pentru acordarea alocației de cazare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b), în condițiile alin. (4) al aceluiași articol, fie pentru decontarea cheltuielilor pentru cazare, pe baza documentelor justificative.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică, în mod corespunzător, și personalului care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. - (1) Persoana detașată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de detașare în cuantum de 20 lei/zi.

(2) Persoanei detașate într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru i se asigură cazarea gratuită de către autoritatea sau instituția publică la care este detașată, în clădiri ori în spații închiriate de aceasta în condițiile legii.

(3) Personalului detașat în condițiile alin. (2) i se poate deconta chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, până la asigurarea cazării în condițiile prevăzute la alin. (2). Suma zilnică în limita căreia se compensează chiria nu va putea depăși limita alocației de cazare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b).

(4) Numărul zilelor calendaristice pentru care se acordă indemnizația de detașare este cel prevăzut în actul administrativ prin care s-a dispus detașarea.

Art. 5. - (1) Persoana care în perioada delegării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază de indemnizația de delegare și de alocația de cazare, după caz.

(2) Persoana care în perioada detașării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază și de indemnizația de detașare, precum și de drepturile prevăzute la art. 4 alin. (3) pe timpul spitalizării.

Art. 6. - (1) Personalul autorităților și instituțiilor publice, delegat sau detașat în localități situate la distanțe mai mari de 5 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport dus-întors, după cum urmează:

a) la călătoria cu avionul, pe orice distanță, clasa economică sau cursă low-cost, cu aprobarea prealabilă a conducătorului autorității sau instituției publice;

b) la călătoria cu orice fel de tren, după tariful clasei a II-a, pe distanțe de până la 300 km, și după tariful clasei I, pe distanțe mai mari de 300 km;

c) la călătoria cu navele de călători, după tariful clasei I;

d) la călătoria cu mijloace de transport auto și transport în comun;
e) la călătoria cu mijloace de transport auto ale autorităților sau instituțiilor publice, dacă acestea au asemenea posibilități, cu încadrarea în consumurile lunare de combustibil, stabilite potrivit legii;
f) la călătoria cu autoturismul aflat în proprietatea sau folosința angajatului.
(2) Decontarea cheltuielilor de transport în și din localitatea de delegare sau de detașare, cu excepția celor efectuate în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), se face numai pe baza legitimațiilor de călătorie. În cazul pierderii legitimațiilor de călătorie, acestea pot fi reconstituite în condițiile reglementărilor în vigoare.
(3) Decontarea cheltuielilor pentru utilizarea vagonului de dormit sau cușetei este permisă numai în cazul călătoriilor efectuate pe timp de noapte, pe distanțe de peste 300 km.
(4) Are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport pe calea ferată după tariful clasei I, pe orice fel de tren, indiferent de distanță, persoana care exercită funcția de secretar general, secretar general adjunct, director general, director și adjunct al acestora, precum și cea care îndeplinește altă funcție asimilată acestora, în condițiile legii.
(5) Costul tichetelor pentru rezervarea locurilor, costul suplimentelor de viteză, precum și comisioanele percepute de agențiile de voiaj se includ în cheltuielile de transport care se decontează.
Art. 7. - (1) Deplasarea cu autoturismul, potrivit art. 6 alin. (1) lit. f), se poate face numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului autorității sau instituției publice, atât pentru persoana delegată sau detașată în proprietatea sau folosința căreia se află autoturismul, cât și pentru persoanele din cadrul aceleiași autorități sau instituții publice care se deplasează împreună cu aceasta. În acest caz, persoana delegată sau detașată în proprietatea sau folosința căreia se află autoturismul va primi contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă.
(2) Distanța cea mai scurtă dintre localități este distanța calculată pe drumuri publice; pentru stabilirea distanțelor se va utiliza un calculator de rute.
(3) În vederea aplicării prevederilor alin. (1) și ale art. 8 alin. (4), documentele justificative emise pe perioada deplasării vor fi avute în vedere numai pentru stabilirea prețului carburantului.
Art. 8. - (1) Persoana care ocupă o funcție de demnitate publică, care se deplasează, în interesul serviciului, în alte localități din țară, beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport, indiferent de distanța și de mijlocul de transport folosit.
(2) De aceleași drepturi și condiții beneficiază și persoana care ocupă o funcție asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică.
(3) De prevederile alin. (1) beneficiază și personalul care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2).
(4) În cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul aflat în proprietate sau folosință, persoanele prevăzute la alin. (1) - (3) primesc contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă.
(5) În cazul în care deplasarea se efectuează cu mijloace de transport auto ale autorităților sau instituțiilor publice, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, aceasta se realizează cu încadrarea în consumurile lunare de combustibil, stabilite potrivit legii.
Art. 9. - În cazul în care condițiile de transport permit ca persoana detașată sau persoana delegată într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă să se înapoieze zilnic în localitatea de domiciliu, după terminarea programului de lucru, din localitatea unde este detașată sau delegată, ordonatorul de credite poate aproba, la solicitarea acesteia, decontarea cheltuielilor zilnice de transport sau costul unui abonament de transport, dacă cheltuielile astfel efectuate sunt mai mici decât cele pentru plata alocației zilnice de delegare sau a indemnizației de detașare și cazării și dacă prin aceasta nu se afectează bunul mers al activității la locul detașării sau delegării. În această situație nu se acordă

indemnizația de detașare sau alocația zilnică de delegare, după caz.

Art. 10. - Se decontează drept cheltuieli de transport și:

a) cheltuielile pentru transportul efectuat cu mijloacele de transport în comun la și de la aeroport, gară, autogară sau port, în cazul în care acestea sunt situate în altă localitate, precum și cheltuielile aferente transportului efectuat în regim de taxi sau car sharing, în intervalul în care serviciile de transport public în comun nu sunt disponibile;

b) cheltuielile de transport efectuate în localitatea unde se execută delegarea sau detașarea, cu mijloacele de transport în comun, dus-întors, pe distanța dintre gară, aerogară, autogară sau port și locul delegării sau detașării ori locul de cazare, precum și cheltuielile aferente transportului efectuat în regim de taxi sau car sharing, în intervalul în care serviciile de transport public în comun nu sunt disponibile;

c) cheltuielile efectuate cu mijloacele de transport în comun, pe distanța dintre locul de cazare și locul delegării sau detașării;

d) taxele pentru trecerea podurilor;

e) taxele de traversare cu bacul;

f) taxele de aeroport, gară, autogară sau port;

g) alte taxe privind circulația pe drumurile publice, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 11. - Cheltuielile de transport se decontează și în următoarele cazuri:

a) persoana este chemată, înainte de terminarea misiunii, din localitatea unde este delegată sau detașată;

b) persoana întrerupe delegarea sau detașarea și se înapoiază în localitatea în care se află locul permanent de muncă, din cauza incapacității temporare de muncă, dovedită cu certificat medical.

Art. 12. - Nu se decontează următoarele cheltuieli:

a) taxele percepute suplimentar pentru bagajele personale;

b) cheltuielile de transport ale persoanei care are asigurat, de către autoritatea sau instituția publică, transportul gratuit în interesul serviciului;

c) cheltuielile de transport pentru înapoiere, în cazul în care persoana, după terminarea delegării sau detașării, a rămas să își efectueze concediul de odihnă sau pentru alte motive personale;

d) cheltuielile de transport pentru înapoiere, în cazul în care persoana detașată sau delegată întrerupe perioada pentru care a fost detașată sau delegată, pentru motive personale.

Art. 13. - Persoana care are locul permanent de muncă în altă localitate decât aceea în care își are domiciliul nu beneficiază, pe timpul cât este trimisă în delegare sau detașare în localitatea de domiciliu, de alocație de delegare sau indemnizație de detașare și cazare gratuită. Acestei persoane i se decontează numai cheltuielile de transport, conform art. 7 și art. 10-12.

Art. 14. - (1) Personalul autorităților și instituțiilor publice încadrat pe funcții pentru care, prin fișa postului, are stabilite sarcini care necesită deplasări frecvente cu mijloace de transport în comun, inclusiv cu metroul, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport efectuate pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu în cadrul localității în care își desfășoară activitatea.

(2) Decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la alin. (1) se efectuează de regulă lunar, pe baza unei note aprobate de ordonatorul de credite, în care trebuie să se specifice mijloacele de transport utilizate și cheltuielile efectuate, însoțită de documente justificative.

(3) Decontarea cheltuielilor de transport efectuate pe bază de abonament se poate face numai cu aprobarea ordonatorului de credite, la propunerea conducătorului compartimentului din care fac parte persoanele care efectuează aceste deplasări, pe bază de fundamentări din care să rezulte că acest sistem este mai economic decât decontarea călătoriilor individuale, verificate și vizate de către conducătorul compartimentului financiar-contabil.

(4) Funcțiile cu sarcini ce impun deplasarea frecventă în interesul serviciului în cadrul localității se stabilesc de

către ordonatorii principali de credite atât pentru aparatul propriu, cât și pentru autoritățile și instituțiile publice aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora.

(5) Decontarea cheltuielilor pentru transportul efectuat în condițiile prezentului articol este permisă numai pentru transportul în interesul serviciului, nu și pentru deplasările personalului de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu.

Art. 15. - (1) Persoana delegată sau detașată are dreptul să primească un avans, stabilit în raport cu numărul zilelor de deplasare, dar nu mai mult decât totalul cheltuielilor de delegare sau de detașare aferente unei perioade de 30 de zile calendaristice.

(2) Acordarea și justificarea avansului se fac în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 16. - Persoanele delegate sau detașate, cu excepția celor prevăzute la art. 3 și 8, au obligația de a obține pe ordinul de deplasare viza conducătorului autorității sau instituției publice la care se deplasează sau a locțiitorului acestuia, cu indicarea datei și a orei sosirii și plecării.